

Notat

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen

Organisation & Jura
J.nr. 001-11193
Ref. samun

Til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Miljøudvalg om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens sag C-106/14, FCD og FMB

1. Indledning

Conseil d'État (Frankrig) har stillet et præjudicielt spørgsmål, som drejer sig om, hvorvidt de underretnings- og oplysningsforpligtelser, der følger af artikel 7, stk. 2, og artikel 33 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH-forordningen), kun finder anvendelse på den samlede artikel eller på hvert enkelt element, der opfylder definitionen "artikel", når artiklen er sammensat af flere elementer, der hver især opfylder definitionen af "artikel" i REACH-forordningens artikel 3, nr. 3.

2. Sagens faktiske omstændigheder og juridiske problemstilling

Sagen angår en tvist mellem to franske sammenslutninger af handels- og distributionsvirksomheder m.v. og det franske ministerium for miljø, bæredygtig udvikling, transport og boliger om en meddelelse fra dette ministerium til de økonomiske aktører om forpligtelsen til at videregive oplysninger om stoffer i artikler efter REACH-forordningens artikel 7, stk. 2, og artikel 33. Af meddelelsen fremgår, at når en artikel er sammensat af en eller flere genstande, der ligeledes opfylder definitionen af "artikel", finder de forpligtelser, som følger af de nævnte bestemmelser i REACH-forordningen, anvendelse på hver af disse genstande. De franske sammenslutninger ønsker den nævnte meddelelse annulleret.

En artikel er, jf. definitionen i REACH-forordningens artikel 3, nr. 3, "*en genstand, der under fremstillingen har fået en særlig form, overflade eller design, der i højere grad end den kemiske sammensætning er bestemmende for dens funktion*".

REACH-forordningens artikel 7, stk. 2, og artikel 33 indeholder bestemmelser, der pålægger producenter, eller importører samt leverandører af artikler underretnings- og oplysningsforpligtelser, hvis en artikel indeholder mere end 0,1 vægtprocent af såkaldte særligt problematiske stoffer.

Sagens centrale spørgsmål er, på hvilket grundlag koncentrationsgrænsen på 0,1 vægtprocent skal beregnes, når der er tale om en sammensat artikel: Vægten af den sammensatte artikel eller vægten af de enkelte artikler, der indgår i den sammensatte artikel?

Et konkret eksempel er fx en cykel, hvor reglerne enten kan fortolkes således, at koncentrationsgrænsen på 0,1 vægtprocent skal beregnes som et gennemsnit for hele cyklen - uanset at det sær-

ligt problematiske stof kun findes i cyklens håndtag. Eller også kan reglerne fortolkes sådan, at koncentrationsgrænsen på 0,1 vægtprocent skal beregnes på grundlag af den enkelte del, som indeholder det problematiske stof (cykelhåndtaget), hvis denne del i sig selv opfylder definitionen af en artikel, og ikke som et samlet gennemsnit af alle delene i cyklen.

3. Den danske interesse i sagen

Regeringen afgiver indlæg i sagen til støtte for det franske ministerium for miljø, bæredygtig udvikling, transport og boliger, fordi de danske og de franske myndigheders fortolkning af de omhandlede forpligtelser i REACH-forordningens artikel 7, stk. 2, og artikel 33 er ens, og fordi EU-Domstolens svar kan få direkte betydning for, hvordan reglerne skal fortolkes og håndhæves i Danmark.

Sagen angår forståelsen af to centrale bestemmelser i REACH-forordningen, som skal sikre adgang til vigtige informationer i leverandørkæden om indhold af særligt problematiske stoffer i artikler til gavn for miljø og sundhed. Dermed kan modtagerne af artikler tage højde for indholdet af stofferne og enten undlade at købe den pågældende vare eller tage forholdsregler ved brug og ved bortskaffelse.

Sagen har udspring i en diskussion i EU, hvor der er uenighed om fortolkningen af REACH-forordningens artikel 7, stk. 2, og artikel 33. En række medlemslande, som har en divergerende holdning i forhold til Kommissionen og visse andre medlemslande, har alle i perioden 2012-2013 modtaget pilotprojektsager og åbningsskrivelser, som omhandler samme problemstilling.

Danmark modtog i maj 2012 en pilotprojektsag og i januar 2013 en åbningsskrivelse vedrørende fortolkningen af bestemmelserne i artikel 7, stk. 2, og artikel 33 i REACH-forordningen. I den forbindelse gjorde Kommissionen gældende, at bestemmelserne skal fortolkes således, at koncentrationsgrænsen på 0,1 vægtprocent skal beregnes som et gennemsnit for en artikel, uanset om den er sammensat af flere dele, der hver især opfylder definitionen på en artikel.

I besvarelserne af pilotprojektsagen og åbningsskrivelsen, hhv. den 27. juni 2012 og 22. marts 2013, har de danske myndigheder anført, at koncentrationsgrænsen på 0,1 vægtprocent skal beregnes på grundlag af enhver artikel, som opfylder definitionen herpå i REACH-forordningen, uanset om de indsættes i en sammensat artikel eller ikke. Denne fortolkning stemmer bedst med ordlyd og formål med REACH-forordningen, herunder at der sikres stor tilgængelighed af oplysninger og muligheden for at kræve oplysninger om særligt problematiske stoffer, hvor hensynet til sundhedsbeskyttelsen er særligt tungtvejende.

Kommissionens og den danske fortolkning indebærer begge, at en importør, producent eller leverandør, for at vide om den pågældende artikel er omfattet af de forpligtelser, der følger bestemmelserne, skal have det samme kendskab til, om et særligt problematisk stof findes i de enkelte

dele af den artikel, de producerer, importerer eller leverer. De danske myndigheders fortolkning er således ikke mere belastende end Kommissionens. Den eneste yderligere pligt, den danske fortolkning medfører, består i at videregive de indhentede oplysninger i større omfang.

Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) har den 1. april 2011 offentliggjort en vejledning om krav til stoffer i artikler, som især retter sig til myndigheder og virksomheder. Vejledningen indeholder en fortolkning af beregningen af koncentrationsgrænsen på 0,1 vægtprocent som omhandlet i artikel 7, stk. 2, og artikel 33 i REACH-forordningen, som er overensstemmende med Kommissionens fortolkning af bestemmelserne.

Frankrig, Danmark, Sverige, Tyskland, Østrig og Belgien har sammen udarbejdet og offentliggjort en alternativ vejledning, som omhandler de krav, der gælder i henhold til disse landes fortolkning. EU-Domstolens svar vil også kunne få betydning for denne vejledning.

Regeringen vil således argumentere for, at reglerne skal fortolkes således, at koncentrationsgrænsen på 0,1 vægtprocent, som omhandlet i artikel 7, stk. 2, og artikel 33 i REACH-forordningen, skal beregnes i forhold til den enkelte artikel, jf. definitionen i artikel 3, nr. 3, også hvis denne er indføjet i en sammensat artikel.